

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 8 korona. Egyévi szám ára 10 fillér.
Megjelenik minden vasárnap.

Főszerkesztő: Pínta Dezső
Felelős szerkesztő: Székely Miklós

Szerkesztőség és kiadóhivatal.

HEVESEN, a könyvnyomdában.
Kéziratok vissza nem adtnak

A nyomorgó állami tisztviselők.

Az állami tisztviselők országos egyesületének választmányára a győri kongresszus határozata értelmében emlékirattal fordult a kormányhoz. A tisztviselők nemcsak jogokat kérnek, hanem a közszolgálat és a közérdek javára köteleességeik szoros körülírását is szorgalmazzák. Vagyis, hogy magyarán megértsük a dolgot, erkölcsi és anyagi létük biztosítását kérik egyrészt a pragmatika megalkotásával, másrészt helyzetük javításával, illetőleg rendezésével.

Jól jegyezte meg a memorandumot előterjesztő társelnök, hogy a tisztviselők a „társadalmi rohamos fejlődés vaskényszerének, a közgazdasági élet biztos medréből már-már kiesapó dagadó árjának” áldozatai és ez a válságos társadalmi állapot kényszeríti őket

arra, hogy anyagi helyzetük miatt folyton panaszkodjanak.

Teljesen feljogjuk a tisztviselők helyzetét. Sőt azt tartjuk, hogy az anyagi nehézségek látása ellenére is a tisztviselői pályára törekvő fiatal emberek szintén a társadalmi helyzetnek áldozatai. Nem tehetünk tehát szemrehányást azoknak, akik a tisztviselői pályán, a nehézségek nyomása alatt elégedetlenkednek: hogy miért választották ezt a pályát, mikor tudhatták, hogy anyagi érdekeik kielégítését nem várhatják tőle? Mert mit csináljon a kvalifikált fiatalember? Meg kell ragadnia az első kínálkozó kenyérdarabot a jobb jövő reményében. Ha volna nálunk olyan gazdasági élet, amely kizárólag a tehetség és szorgalom útján való érvényesülésnek és vagyonosodásnak teret nyit, akkor jogosan tehetnénk szemrehányást, hogy csupán a kényelmesség és csinált tekintély

kedvéért keresik a hivatalt, tehát elégedjenek is meg vele, amit nyújt. De sajnos, a mi gazdasági életünk is olyan bizonytalan és törekeny, hogy ma legalább ritkaságszámba megy az, aki önnön erejéből az eszével és becsületességével, mint alkalmazott fölemelkedhessen és anyagi jólétet szerezhessen. A szegény fiu bizony, ha be nem házasodik, sokszor lelke jobb érzését legyűrve, egy vagyonosabb családba, vagy nem fér össze a lelkiismeretével olyan apró ügyeskedés, amely éppen hogy a büntetőtörvény határának keskeny élén mozog, akkor bizony nyomoruság és küzködés várhat rá, épp úgy, mint az állami hivataloskodás terén, ahol legalább fokozatos előléptetésben részesülhet, míg a magánhivatalban ezt csak ritkán éri el. A szabad mesterségekben is tökéletesen így vagyunk: az összekötetések és házasság itt is nagyobb

A liget leánya.

Írta: Zöldi Márton.

Szücs Katinak hívták. Az anyja után kapta a nevet, mert törvénytelen gyerek volt. A szülők, akiknek árubodéjuk volt a Városligetben, feleslegesnek találták törvényes házasságot kötni.

Kati tizennégy éves volt, mikor teljesen árva maradt. Ugyanazon a télen halt meg apja, anyja. Valami távoli rokona, kinek a Hermina-uton kertészete volt, vette magához. Ez az ember, ki durva és részeges volt, becsületesen gondolkozott és érzett. Ennek köszönhetette Kati, hogy a koraszülöttség még nem fojtotta idő előtt az izzapba. Az öreg kertészt, Kaszab Jánosnak hívták, zordon szigorral kezelte Katit. Ha ez alkonyatkor nem volt otthon, áztatott kötéllel verte el. Kati rémes sikongásai ilyenkor felzavarták a Liget éjjeli csendjét. De abban az időben, a múlt század hetvenes éveiben, éjjelenként nagyon sokat sikítottak a Városligetben. Főleg azok, kiket annak a kornak az apasai megbicskáltak.

Az ellen Kaszab Jánosnak, a nevelő apának semmi kifogása sem volt, hogy a már-már hajadonná serdült Kati egész nap

a Ligetben kószáljon. Az öreg kertész emlékezett rá fiatal korából, hogy az erkölcsökre az éjjelek veszedelmesebbek, mint a nappalok. És Kati reggeltől estig élvezte a szabadságot, veszedelmesen flörtölve bohócokkal, kigyóemberekkel, panoptikum kikiáltókkal, ringlispilesekkel és hintáslegényekkel.

Ezek összemarakodtak, összeverekedtek rajta s Kati büszke volt, akár csak egy primadonna hódításaira, sikereire. Legbüszkébb azokra a daganatokra, kék foltokra, miket érte kaptak udvariói. És egyre veszedelmesebben szépült, idomai megteltek, orcái pirosodtak s kontyba kötött duplafonatos fekete haja kékesen csillogott.

Diadalainak zenitjén érte őt a legsúlyosabb csapás: nevelő-apjának ellentmondást nem tűrő zsarnok parancsára férjhez kellett mennie egy mogorva, bamba tekintetű kertészlegényhez, ki eddig soha rá nem nézett, s aki nem is nagyon kívánta ezt a házasságot.

Szikum Lojzának hívták a kereszténylegényt, ki valahonnan a stíriai határról vándorolt a magyar fővárosba és már tiz év óta állott Kaszab János szolgálatában.

A házasság szenzációsan hatott a Liget ifjusági körére. Nagy averzióval tárgyalták

mindenütt. És nem is maradt következmények nélkül. Mikor a fiatal házaspár a templomból kijött s a menyasszony férje karján mirtuszkoszorúsán végig haladt a Ligeten, egy elkeseredett hintáslegény rohadt narancsot dobott a fiatal férj arcába. A legszomorubb az volt, hogy ezen mindenki kacagott, de legjobbizűen Kati, a fiatal asszony. Sőt Kaszab, az örömapa sem tudta megállani, hogy széles mosollyal ne honorálja az alávaló durvaságot.

A megcsufolt férj pedig egy szót sem szólt. Letörölte a szétfröccsent narancshulladékot arcáról és egykedvűen ballagott Kati mellett, ki ugyancsak ringatta természet a fehér menyasszonyi ruhában.

A házaselet különös varázst tartogatott a fiatal asszonynak. Ő, aki több mint egy tucat embernek volt a szeretője, olyan férjet kapott, ki soha nőt karjába nem zárt, ki soha asszonyt nem csókolt. Ez a dolog egy ideig érdekelte és sokat incselkedett is vele az urával, míg az egyszer hatalmasan képen nem teremtette.

Ez a pofon döntötte el Kati élete sorsát. Egy hét múlva megszökött. Jó ideig senki sem tudta hová lett, csak hónapok múlva tudódott ki, hogy egy angol zenebo-

tényezők, mint a szorgalom és megbízhatóság. A szabad mestersegek máskülömben sokkal előnyösebb helyzetbe juttathatják az egyéniséget; de kérjük joggal, hányan érvényesülhetnek nálunk az egyéniségük által? Ha csak egyéniségnek nem állítjuk az erkölcsi defektusok ügyes kamatoztatásának képességét.

Mindezekből csak rá akarunk mutatni arra, hogy az állami tisztviselők baját is nagyrésztben a ma uralkodó, kétségtelenül beteg társadalmi viszonyok okozzák, és ezen egyhamar nem lehet segíteni. Mert ha a felfordult társadalmi viszonyok nem lennének, nevezetesen, hogy nem nemzetközi helyzetünk és elmaradt ipari és kereskedelmi életünk miatt a drágaság minket fojtogat legjobban egész Európában, e mellett azonnal még mindig nem szabadultunk a hagyományosgógtól, és kényelemszeretettől, amely miatt családaink nem tudnak eléggé takarékoskodni és dolgozni, de ha tudnának is, a félszeg felfogású társadalmi összeköttetések az ellenkezőre kényszerítik: akkor a mai tisztviselői javadalmak, amelyek különösen a felsőbb fizetési osztályokban már igen szép összeget tesznek ki, elegendők lehetnének a tisztességes megélhetésre. Ez pedig annál jelentősebb, mert hiszen hiszen a tisztviselő nem kénytelen vagyont gyűjteni (ha nincs szerencséje rá), hogy öreg napjaira abból éljen, mint az iparos, mert hiszen ő és családja a nyugdíj alapján biztosítva van.

A fővárosban még aránylag legjobban áll ebben a tekintetben az állami tisztviselő, a nagy drá-

gaság közepette is. Mert a kisvárosban igazán prekárius a helyzete. Először is ott az állami fenntartást kell képviselnie. Már most hogyan érvényesítheti ezt, ha odavaló, talán nem is vagyonos, csak fennhéjázó családok kinézik, megvetik? Amikor tehát kénytelen a külső fényre is adni, voltaképpen az állami tekintély elvének is áldozatot hoz. Másrészt nyomja a közönségnek az a ferde felfogása, hogy a tisztviselő könnyű munkával keresi a kenyerét. A ferde szociális felfogású agitáció még növeli ezt a téves felfogást, amely mindig azt hiszi, hogy a testi munkán kívül nincs munka, és hogy az a munka sokszor még erőltetőbb, sorvasztóbb a fizikainál.

Mindenesetre jogosnak tartjuk azt, hogy az állami tisztviselőség, amelynek kezében az egész kormányzat végrehajtása, az állami gepezet zavartalan működésének feladata van, anyagilag válságos helyzetbe ne vergődjék, hozzá még állandóan, mintegy rendszerképen,

Horváth Endre.

Fájós szívvel könyekig megható reszkedő kezekkel rójuk e nevet gyászkeret közé. A humor nagy mesterének ajkán örökre elnémult a vidámság és most a nevet rideg elmulással kapcsolatban kell itt említenünk, holott eddig megszoktuk őt a vidámsággal, örökös jókedvvel egynek tekinteni.

Ő róla kellene most necrologot írunk, arról, aki még a küzdelem verejtékéből, fájdalom keserűségéből is mesteri szellemmel tudta kicsiholni a humort és vidámságot gyujtó szikráját.

a sok ékszer, ami kezén, mellén, nyakán és fülében csillogott, ragyogott. Csupa brilliáns... Mikor végiment zöld napernyő alatt az árubódék között, olyan csöndület támadt, aminőt külföldi fejedelmi látogatások alkalmával tapasztalunk az élénk uttesteken.

Egy héten nem beszéltek másról a Ligetben, mint a meggazdagodott Katiról. — Kalandos, ellenőrizhetetlen hírek keringtek arról, hogy a keblében rejtgetett pénztárcában legalább százezer forint van. Ha nem több!

Azt is tudni akarták, hogy honnan szerezte a tömérdék pénzt. Ugy kapta a kaliforniai gyémántmezők egyik szerencsés kutatójától, ki szerelemre gyulladt iránta. Azt mint bizonyosat emlegették, hogy Kati Amerikában akrobatahölgyként szerepelt s a díjbirkózásban első rangot is vívott ki magának.

Ő maga azt tette, hogy megvette azt a veteményes kertet a hozzávaló ócska kastéllyal, melyet nevelő apja bérlet, ki azóta már meghalt. A kertészetet férje, Szikum Lojzi folytatta, szakasztottan úgy, mint tíz év óta semmi a világon nem változott volna.

Mikor a kastély már a Kati tulajdona volt, akkor beköltözött s úgy tudatta urával, hogy hazajött.

— No Lojzi — mondotta a bámuló férfinak — megjöttem, ha akarod, meg is verhetsz, amiért elhagytalak.

Szegény jó Bandi bátyánk de sokszor nevetetett meg bennünket és Istenem most mindannyiunkat milyen keserves könnyekre fakasztott!

Egy kiveszőben levő értékes magyar típus képviselője volt ő. Magyar lelkének derűs vidámságát belevitte a hivatalos élet komolyságába és megaranyozta vele csúdsan boldog családi életét és ez tette örökre feledhetlenné barátai számára. Az utóbbi évek sok nehéz megpróbáltatás elé állították, de bizó lelkének nagy ellenálló képességével fogta fel a kiszámíthatatlan végzet csapásait. Alig néhány hete a legutolsó emberi tulajdonság: a hálátlanság mért rá egy nagyon fájós csapást, de ez a körülményt sem fogta fel tulságosan tragikusan, legfeljebb humorát tette kissé keserűbbé, örökös vidámságába vevőített egy kis melabút.

Necrologot kellene róla írunk; megemlékezni róla a derék közhivatalnokról, a gyöngéd férjtől, szerező apáról és gondolataink mindig visszatérnek derűs lelkületének soha el nem muló varázslatára. Mestere volt a humornak. Anekdotái köteteket tennének ki, amelyből nagyon sok az irodalomba kívánkozik. Magyaros zamat, csúdszellemség és amit legelőbb kellett volna említenünk invenciósus frissesség jellemezték ez irányú alkotásait. Előadó képessége lebilincselő volt, elvarázsolta hallgatóját. Generációk fogják még emlegetni az ő eredeti humorának megnyilvánulását.

Kedves jó Bandi bátyánk! Fogadd utolsó utadra a mi szerény bucsu szavainkat: Itt a mi körünkben töltötöd el életed javát, nincs közöttünk egy sem, aki elmulásod ne fájlalná, aki egy sóhajt ne küldene ravatalod felé.

Gyászba borult családod felett örködj a tulvilágról is. — Nehéz megpróbáltatások napjai jönnek szereteteidre és nem lesz a bölcs fő, az erős kar, amely azokon átvezesse őket, de az a sok szeretet és rokonszenv, amelyet egy élten át kicsiny körödben szereztél, megfogja teremni gyümölcsét családod, imádott szereteteid számára és odaát a tulvilágon elmondhatod: nem hiába éltem.

Isten veled! Nyugodjál békében!

hóccal szökött meg, ki egyenesen Amerikába vitte.

A ligeti népek csak olyan háládatlanok, mint a többi emberek: hamar felejtik az eltűnteket. Lehet, hogy egy-egy kikiáltó vagy körhintás lelkében mélyebb érzések is megmozdultak Kati szökésének hírére, de a legtöbb ligeti alak inkább kárörömöt érzett és mulatott a cserben hagyott férj felett.

A furcsa nevű fiatal férj, Szikum Lojzi, egy élő szóval sem említette soha fiatal feleségének galád szökését. Mintha ez a dolgot egyáltalában nem tartozott volna rá. Még apósa, az öreg Kaszab is csodálkozott a rettenetes közömbösségen.

— Hát nem szeretted a Katit — kérdezte egy alkalommal, mikor együtt gyomláltak a veteményes kertben.

— De igen, szerettem — hangzott a válasz Szikum Lojzi ajkáról.

— És nem sajnálod, hogy elhagyott? — firtatta az öreg.

A kertészlegény vállat vont.

— Szerethetem így is — mondotta minden emberi logika ellenére.

— És kerek tíz esztendeig híret nem hallották a Liget leányának, a híres szépségű Katinak. Egyszerre csak itthon termelt ijesztően vastag karokkal és dézsára emlékeztető mellekkel. De nem ez volt a feltűnő, hanem

— Nem bántalak én egy rossz szóval sem — szólott a férj minden megindultság nélkül.

— De velem fogsz élni?

— Nem én.

— Pedig én a kastélyt és a kertet kettőnk nevére irattam.

Szikum tagadóan rázta a fejét.

— Nem kell nekem, megfizetem én az árendát úgy, mint eddig.

— Hát nem kellek?

— Nem.

A hatalmas természetű asszony, a Liget egykori leánya, dühösen förmedt rá:

— Akkor takarodj!

A férfi megállt, a bamba arcon mintha az értelemnek egy sugara fénylett volna. A szeme nedvesnek látszott.

— Ne haragudj Kati, de nekem olyan a vérem...

— Milyen?

— Mint az apámé volt.

— Hát milyen volt az apád vére? — kérdezte Kati asszony különös érdeklődéssel.

— Olyan, hogy megölte az anyámat, mert az egyszer hamis volt hozzá.

— Igazán?

— Ugy ám... Szegény apám a börtönben halt meg. Nem is látta soha édesanyám siralmát, pedig nagyon szerette.

HIREK.

Főispáni látogatás. Vármegyénk főispánja Dr. Kállay Zoltán öngyméltósága f. hó 27-én községünkbe szállt ki, amikor a járás főszolgabírói hivatalnál tartott váratlan vizsgálatot, ahol is a legnagyobb réndet találván, meglepődését fejezte ki.

Jó szívü kereszt fiu. Még október hónapban történt, hogy Mága Farkas Fétix Hevesi cigány beállított Kiss Balázs házához, hogy a készülő lakodalomba a zenézi teendőt elvállalja a „bandával”, annál is inkább bizott ezen tisztség elnyeréséhez, mert Kiss Balászné neki bérma keresztanyja. Amíg ott időzött meglátta, hogy Kissné hol tartja a pénzt s a pénz utáni vágy a jó keresztfiut nagyon elfogta s mikor keresztanyja a lakásáról eltávozott, — kit Félix leste — az ablakon keresztül a lakásba behatolt s 9 koronát ellopott s azután megszökött, de a csendőrségnek sikerült Félixet Gyöngyösön elfogni, ki a lopás elkövetését beismerte. Mint most értesülünk, az egri kir. törvényszék a háládatos keresztfiut a 9 korona ellopásáért 2 hónapi elzárásra ítélte.

Színi jelentés. Farkas Mihály színigazgató a közeli napokban kezd meg előadásait városunkban a Brieger szálló nagytermében. A bérlet gyűjtésével Faragó Sándor titkár már holnap meg fog jelenni. Ajánljuk a színház pártoló közönség figyelmébe.

A Budapesti Lapok legújabb száma Böszörmény-Varga Géza szerkesztésében gazdag tartalommal jelent meg. A lap közül: érdekes cikket, novellát, verset és kriikát a legjobb írók tollából. Mutatványszám ingyen. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest II., Retek-utca 71. szám

Cyászhir. Folyó hó 28-án szomorú hír futott be községünkbe: Horváth Endre tarnaszentmiklósi körjegyző, mindnyájunk által tisztelt és szeretett Bandi Bácsi meghalt. Tudtuk hogy rég óta betegkedik, mert az

élet vidám és örökös jóízű humorát betegeskedése óta nélkülöztük, bizton örömmel vartuk felépülését, azonban a gondviselés örökre megállította élete fonalát. Amikor az Ur magához vette, itt hagyott bennünket barátait és tisztelőit és nagyon árván maradt negyszámu családját. Emlékét szeretettel megőrizzük! — A család a következő gyászjelentést adta ki: Özv. Horváth Endréné szül. Endre Ida, mint neje, gyermekei a maguk, va amit számos rokonuk nevében fájdalmas szívvel jelentik, hogy a forrón szeretett férj, apa és rokon Brezoviczai Bugarin-Horváth Endre körjegyző életének 58., és boldog házasságának 31. évében f. évi november hó 28-án éjjel 1 órakor hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. — Drága tetemei nov. hó 30-án délelőtt 11 órakor fognak a tarnaszentmiklósi sírkertben örök nyugalomra tétetni. Lelki üdvéért az engesztelő szentmise áldozat december 1-én délelőtt fél 8 órakor fog a tarnaszentmiklósi egyházban az ég urának bemutatni. — Az örök világosság fényeskedjék neki! — Gyászjelentést adott ki a járás jegyzői egylete is.

Hevesi közbiztonság. Megértük azt az időt Hevesen, hogy este a midőn a nap lenyugszik, az embernek is tanácsos lenyugodni, mert ha a sötét este legcsendesebben megy is haza felé, azon veszi észre magát, hogy valaki orozva megütötte s azután elszalad anélkül, hogy csak sejtelve is volna, hogy ki volt a támadója. Október hó 19-én este is így történt. Benesik József, Popovics Lajos kocsisa ment haza vacsorázni s utja a Brieger vendéglője előtt vezető el, mikor ott haladt egy 8-10 tagból álló suhanc csoport között, valaki leütötte s a támadó elmenekült, anélkül, hogy Benesik a támadóját felismerte volna. Folyó hó 18-án este Klein Lajos kereskedő ment hazafelé s a lakásától mintegy 500 lépésre, valaki — kinek Klein szívélyesen jó estét is kívánt — hátulról a fejére ütött s azután az is — a lábában bízva — futva keresett menedéket a felismerhetés előtt. Ha az iparos vagy kereskedő osz-

tályhoz tartozók este sietve az uton haladnak, a suhancok egyszerűen letaszítják a járdáról s ha az illető méltatlankodik, itt le nem írható szidalmazások közt még a tetejébe megveréssel is fenyegetik. A közbiztonság felett ugyan a csendőrség őrködik, de a felügyeleti körzetükbe tartoznak még Hevesen kívül Átány, Kömlő, és Hevesvezekény községek is a hozzátartozó tanyákkal s ezen népes területen már huzamosabb idő óta csak 2 csendőr látja el a szolgálatot s így nem is csoda, ha ilyen állapotok vannak, mert a 15787 lelket számláló területen 2-3 ember a legnagyobb igyekezetük és szorgalmuk mellett sem képesek a duhaj **legéyék** garázdálkodását megfékezni. Közérdekből ez uton kérjük a lakosokat, hogy fiaikat és cseledeküket figyelmeztessék, hogy a fent vázolt cselekmények elkövetéseitől tartózkodjanak, mert annak súlyosabb következménye lehet s ez által csak önnön maguknak ártanak.

Egy lakóház 2 szoba, konyha és melléképület szép kerttel január 1-ére kiadó. Kecskés Ferencz kerékgyártó.

4017
913

Árverési hirdetés.

Alulírott községi előljárási Heves község képviselőtestületének 125XIV-913 sz. határozata folytán ezennel közhírré teszi, a község, mint a hevesi közbirtokosság jogutóda 1914 január 1-től 1916 december 31-ig terjedő időre a heti és napi piac és négy országos vásártartási jog Heves községhez tartandó nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adni. Az árverés határnapja 1913 december 15-én d. e. 10 óra.

Kikiáltási ár 2000 korona évi bérösszeg melynek 10%-át árverezni szándékozik az árverés megkezdése előtt tartoznak a község előljárási kezéhez bánatbénül letenni.

Az árverési feltételek a községhez tartandó hivatalos órák alatt megtekinthetők. Heves 1913. november 25-én.

Finta Dezső főjegyző, Nagy András bíró

Kati önkéntelenül közelebb húzódott férjéhez:

— Meg tudnál te engem ölni? — kérdezte csaknem suttogva.

Szikum Lojzi igent bólintott.

— Nohát ölj meg! — kiáltotta Kati szétárva két karját — én megcsaltalak százszor és százszor, én a leggyalázatosabb teremtes voltam, én pénzért adtam el magamat! Nos, ott a zsebedben az oltókés vedd elő.

— Nem bántalak, Kati.

Kati hozzámert és gyöngéden megfogta a kezét.

— Ugy-e azért nem bántasz, mert már nem szeretsz?

— De szeretlek.

— Igazán?

— Ha mondom.....

— Hát akkor ölelj meg!

Ó fogta át férje derekát és hevesen magához szoritotta. Az kinosan felszisszent.

— Jaj, Kati, nagyon fáj, ne bánts!

— Mi fáj, Lojzi?

— A derekam... kés volt benne, még nem gyógyult be.

— Megkéselt valaki? — kérdezte Kati gyöngéden.

— Meg.

— A Házi Pepi.

Katinak szikrázni kezdett a szeme.

— Az, — kérdezte — ki esküvönkőn a rohadt narancsot dobta az arcodba?

— Az.

— És micsoda most a Házi Pista?

— Pofozó-masinája van.

— Nohát menjünk egy kicsit pofozkodni hozzá. Gyere kísérelj el.

Elindultak. Mikor a kert ajtóhoz értek, Kati elkérte férjétől az oltókést és a mogyorófabokorból egy ujjnyi vastagságu ágat vágott le. Tíz perc múlva ott voltak a pofozó masina tulajdonosa előtt.

— Szervusz Pepi! — kiáltotta Kati barátságos hangon — ismersz-e még engem?

— Hogyne ismernélek! — örvendezett a pofozómasinás — majd ki ugrottam bőrrömből, mikor hallottam, hogy hazakerültél.

— Szép tőled — válaszolta Kati — de egyelőre maradj most a bőrrömbben, legalább addig, míg a számadásunkat el nem végeztük.

— Számadásunkat? — csodálkozott Házi Pepi — nem tudnám, hogy számadásunk teane egymással.

— Ha nem tudod, majd megmondom. Te az esküvönk után megdobáltad az uramat.

— Régen volt az, Kati.

— Mindegy, Pepi, azt kívánom, hogy kérj bocsánatot tőle. Ott áll.....

Házi Pepi nagyot röhögött.

— Attól a csámpástól? Kérjen a hóhér...

— Nem kérsz tőle bocsánatot!

— Nem ám, galambom.

— Akkor nesze!

Végig suhintott arcán a mogyorófa pálcával. A pofozó-masinás felismerte a helyzetet. Nem védekezett, hanem megfordult és futni kezdett. Az akrobata hölgy utána, végig az egész Ligeten, s a mogyorófa-pálca örült taktusban püffögött az üldözött hátán.

Soha ennél nagyobb diadala nőnek nem volt a Ligetben. Éljen rivalgások között emelték vállukra a Liget patriciusai és úgy vitték haza... De a Kati megállt a kertajtóban s nem ment addig be, míg a férj meg nem érkezett. S akkor ott, az ujjongó néptömeg előtt átölelte és homlokon csókolta.

A tömegnek — ez a tömeg lélektanhoz tartozik — tetszett ez a fordulat és megéljenzte a férjet is.....

Három hónappal később Szikum Lojzi megölte a feleségét, miután hűtlenségen kapta rajta. Mikor a gyilkost a rendőrök a Városligeten át kísérték, a tömeg ismételtett kísérletet, hogy Szikum Lojzit kiragadja a rendőrök kezéből és meglicselje.

Mert ez is a tömeg lélektanához tartozik.....

Vitéz Nándor

okl. kőműves mester Heves.

Elvállal minden nemű kisebb-nagyobb új építéseket, átalakítást és javításokat is. Valamint szakértői megbízásokat, tervek és költségvetések készítését, úgy az építettő, mint kívánatra a vállalkozóknak is.

Kertész Soma

festő Hevesen

(közvetlen a piactér mellett) Dárányi-utca (színház).

Elvállal a kor követelményeinek megfelelő, legjobb kivitelű.

Szobafestő,

mázoló, czimfestő és minden e szakba vágó munkákat, minden verseny fölötti olosárban. Továbbá bármilyen komplikált kézimunka rajzot és kézimunkákra festést (selyem stb).

Kívánatra a legújabb mintákat vidéken is bemutatja.

Hirdetéseket

legolcsóbban

: felvesz a :

kiadóhivatal.

Imakönyvek

dus választékban kaphatók

könyvnyomdánkban.

ADLER JÓZSEF**könyvnyomdája és könyvkötészete**

Könyvnyomdában, mely a modern kor igényeihez teljesen megfelelően van berendezve, izléses kivitelben, jutányos árak mellett készülnek heti és havi folyóiratok, alapszabályok, zárszámadások, egyházi, községi és egyéb hivatalos nyomtatványok, levelek, levélborítékok, számlák, levélfejek, falragaszok, béli és menyegzői meghívók, eljegyzési kártyák, étlapok, táncrendek, névjegyek, gyászlapok stb. nyomdai szakba vágó nyomtatványok.

Könyvkötészetemben elvállalok minden e szakmába vágó munkák csinos és izléses kivitelben való elkészítését, — valamint dobozokat is — hivatalos kezelési könyvek a megrendelés napján készülnek el. — Raktáron tartok **katholikus és református imakönyveket** papír, vászon, bőr, chagrén, párnázott borju- és a chátbőr, imitatio és valódi esontkötésben eredeti könyvkiadói érben. Bármely kiadó által kiadott könyv beszerzését elvállalom.

Községi, körjegyző és ügyvédi nyomtatványok állandó nagy raktára.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

HEVES Főutca 610.

Ujdonság: látképes levelezőlapokban

nagy választék.